

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 29289/2023
27.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у правној ствари тужиоца – противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Тамара Ђелић, адвокат из ..., против тужене противтужиле ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Јоксимовић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 237/22 од 12.07.2023. године, у седници одржаној 27.12.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж2 237/22 од 12.07.2023. године, којом је потврђен став трећи пресуде Основног суда у Прокупљу П2 144/22 од 20.02.2023. године у делу почетка обавезе временског плаћања доприноса за малолетну децу, и пресуда Основног суда у Прокупљу П2 144/22 од 20.02.2023. године у делу почетка временског плаћања доприноса за издржавање мал. ВВ и мал. ГГ, тако што се обавезује тужилац-противтужени АА да на име доприноса за издржавање своје малолетне деце плаћа и то: ВВ месечно износ од 15.000,00 динара почев од 08.05.2022. године, а ГГ месечно износ од 10.000,00 динара почев од 01.12.2021. године па убудуће док се ова обавеза не буде изменила или угасила, и то од 01. до 05-тог у месецу за текући месец уплатом путем поште на адресу мајке.

Трошкови ревизијског поступка тужиоцу се не досуђују.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П2 144/22 од 20.02.2023. године, ставом првим изреке, вршење родитељског права над малолетном децом странака ВВ, рођеном ...2012. године и ГГ, рођ. ...2018. године, поверава се туженој – противтужилци, мајци ББ, која ће родитељско право вршити самостално с тим да се као пребивалиште малолетне деце одређује адреса мајке. Ставом другим изреке уређен је начин виђања тужиоца – противтуженог – оца са својом малолетном децом ВВ и ГГ тако што ће исти виђати децу сваки други викенд у месецу почев од петка у 17,00 часова до недеље у 17,00 часова, месец дана летњег и 10 дана зимског распуста, други дан рођендана малолетне деце, новогодишње и божићне празнике наизменично, као и

сваки други пут у складу са жељама и потребама деце по претходном договору родитеља тако што ће отац преузимати и враћати малолетну децу испред куће мајке у ..., што је мајка ББ дужна да омогући. Ставом трећим изреке тужиоцу противтуженом АА је наложено да на име доприноса за издржавање своје малолетне деце плаћа и то за ВВ месечни износ од 15.000,00 динара почев од 01.12.2021. године а за ГГ месечни износ од 10.000,00 динара почев од 08.05.2022. године па убудуће док се ова обавеза не буде изменила или угасила и то од 01. до 05-ог у месецу за текући месец уплатом путем поште на адресу мајке. Ставом четвртим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 237/22 од 12.07.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца – противтуженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију побијајући исту у делу којим је потврђена првостепена пресуда (део става трећег изреке) у делу почетка временског плаћања доприноса за издржавање малолетне ВВ и малолетне ГГ, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 18/20), Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужена су закључили брак ...2012. године. Брак је разведен правноснажном пресудом Основног суда у Прокупљу П 201/21 од 31.12.2021. године. Приликом престанка брачне заједнице старија ћерка странака малолетна ВВ, рођена ...2012. године остала је да живи код тужиоца, а малолетна ћерка ГГ је отишла да живи са мајком. Пресудом Основног суда у Прокупљу П2 149/22 од 20.02.2023. године оба детета су поверена на вршење родитељског права туженој мајци ББ. Малолетна ВВ је код мајке прешла да живи 08.05.2022. године. Првостепени суд је утврдио потребе малолетне деце, али је обавезао тужиоца да као допринос за издржавање малолетне деце и то за ВВ плаћа 15.000,00 динара почев од 01.12.2021. године, а за малолетну ГГ 10.000,00 динара почев од 08.05.2002. године.

Другостепени суд је потврдио првостепену пресуду и прихватио правну аргументацију првостепеног суда.

Врховни суд налази да је на правилно утврђено чињенично стање у делу почетка обавезе за издржавање малолетних ћерки, погрешно примењено материјално право. Наиме, малолетна ВВ је прешла да живи код мајке 08.05.2022. године, па је нелогично да је тужиоцу наметнута обавеза да издржавање за њу плаћа од 01.12.2021. године. Његова обавеза издржавања за малолетну ВВ настаје од 08.05.2022. године, а за малолетну ГГ од 01.12.2021. године, тј. обрнуто од датума како је назначено у нижестепеној (првостепеној) пресуди. Ове наводе тужилац у ревизији истиче и исти су основани.

Како је у погледу осталих околности које су од битног значаја за пресуђење чињенично стање правилно утврђено, то се стекла могућност за преиначење нижестепених пресуда , у наведеном делу.

Имајући у виду напред изнето то је на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено као у изреци.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 207. Породичног закона јер је поступак вођен у циљу заштите малолетне деце.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић